

Ημερολόγιο ΕΛΔΥΚ 1974

[/ Γενικά Θέματα / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... \(ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες\)](#)

«Την 20η Ιουλίου του 1974, οι Ελλαδίτες αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες που υπηρετούσαν στην Ελληνική Δύναμη Κύπρου με κύριο εφόδιο τους την υπέρμετρη αγάπη τους προς την πατρίδα μαζί με τον αδελφό Ελληνοκυπριακό λαό ρίχτηκαν στη μάχη κατά των ιταμών Τούρκων εισβολέων, γράφοντας με τα αιματοβαμμένα τους κορμιά σελίδες άφθαστου ηρωισμού.

Όπου και να κλήθηκαν, σε όποιες μάχες και να έλαβαν μέρος, με αποκορύφωμα την τριήμερη επική μάχη του Στρατοπέδου της ΕΛΔΥΚ, υπερασπίστηκαν με σθένος τα ιερά και τα όσια της πατρίδας.

Η ΕΛΔΥΚ που είχε το στρατόπεδο της δίπλα στη Λευκωσία, στον δρόμο προς το Γερόλακο, ήταν κυριολεκτικά σαν τη μύγα μες στο γάλα στον εκτεταμένο και επίπεδο κάμπο. Χτυπήθηκαν λυσσαλέα και οι βόμβες Ναπάλμ κατέκαιαν τα πάντα.

Οι μισοί από τους ηρωικούς μαχητές είχαν αφιχθεί μόλις την προηγούμενη το βράδυ από την Ελλάδα. Αυτοί δε που είχαν φύγει με το Α/Γ ΛΕΣΒΟΣ για να απολυθούν ξαναγύρισαν εθελοντικά για να πολεμήσουν. Οι Τούρκοι πίστεψαν ότι μετά τον βομβαρδισμό θα μπορούσαν εύκολα να καταλάβουν το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ. Όμως γελάστηκαν, αφού οι ΕΛΔΥΚάριοι όχι μόνο δεν εκάμφθησαν από τους βομβαρδισμούς, αλλά κατέλαβαν το στρατόπεδο της ΤΟΥΡΔΥΚ και επιχείρησαν και νυχτερινή επίθεση προς το ΚΙΟΝΕΛΙ, εναντίον των Τουρκικών μονάδων, που είχαν φτάσει στον Τουρκικό θύλακα με ελικόπτερα και αλεξίπτωτα.

Οι Τούρκοι, λόγω της αρχικής πικρής εμπειρίας τους στη σύγκρουση με την ΕΛΔΥΚ, συγκέντρωσαν τα επίλεκτα συντάγματά τους (καταδρομών και αλεξιπτωτιστών) και αμέσως με την υπόγραφή της ανακωχής (22 Ιουλίου 1974 ώρα 16.00) άνανδρα επιτέθηκαν το ίδιο βράδυ κατά της ΕΛΔΥΚ, ώστε να ξεκαθαρίσουν αυτό το ισχυρό εμπόδιο.

Οι ΕΛΔΥΚάριοι είχαν εντολή να μην κάνουν χρήση πυρών λόγω της ανακωχής. Οι Τούρκοι πλησίασαν ανενόχλητοι μέχρι τα 150 μέτρα και κανείς από την ΕΛΔΥΚ δεν έβαλε λόγω της απαγορευτικής διαταγής...

Είχε αρχίσει να πέφτει σκοτάδι όταν μια κραυγή έσκισε τον αέρα «ΒΑΡΑΤΕ ΤΟΥΣ! ΘΑ ΜΑΣ ΦΑΝΕ ΟΛΟΥΣ». Ήταν ο Λοχαγός Αρώνης Σπύρος του 6^{ου} Λόχου όπου παρέβη την απαγορευτική εντολή και έτσι άρχισε μια από της μεγαλύτερες μάχες της πρώτης φάσης του ΑΤΤΙΛΑ όπου και διαλύσαμε τους Τούρκους.

Οι Τούρκοι Κομάντος είχαν βάλει στην πρώτη σειρά Κούρδους για να σκοτωθούν αυτοί πρώτα από τα πυρά μας (το ομολόγησαν άλλωστε οι συλληφθέντες αιχμάλωτοι). Δεν μπορούσαν να χωνέψουν την αποτυχία τους από μια μονάδα αριθμητικά κατώτερη, που δεν ήταν σε ισχυρό έδαφος και την όλη επιχείρηση την είχαν χαρακτηρίσει σχετικά εύκολη.

Μετά την αποτυχία τους προσπάθησαν να κυκλώσουν την ΕΛΔΥΚ και γι'αυτό άρχισαν τις μετακινήσεις βαρέων αρμάτων και πυροβολικό προς το Αεροδρόμιο της Λευκωσίας που ήταν στα νώτα της ΕΛΔΥΚ. Οι Τούρκοι αργά αλλά σταθερά άρχισαν να μεταφέρουν τις πιο επίλεκτες μονάδες τους γύρω από την ΕΛΔΥΚ και την 14η Αυγούστου το πρωί, ολόκληρο το 50ό Σύνταγμα ενισχυμένο με δύο επιπλέον Τάγματα, με 45 άρματα μάχης και Πυροβολικό, με συνεχή υποστήριξη από την αεροπορία, επιτέθηκαν κατά του Στρατοπέδου. Το Στρατόπεδο το υποστήριζαν δύο λόχοι των 100 περίπου ανδρών (2ος και 4ος Λόχος) και ορισμένα κομμάτια του Λόχου διοικήσεως, όπως οι Μουσικοί, το Μηχανικό, οι γραφείς οι Στρατονόμοι και άλλοι. Μόλις που έφθαναν τους 300ους, πιθανώς να τους

ξεπερνούσαν κατά τι. Όλοι αυτοί οι άνδρες ήμασταν καταταλαιπωρημένοι από τον Α' γύρο του πολέμου. Υποφέραμε από τη ζέστη, την έλλειψη νερού και φαγητού καθώς και αϋπνία. Η κρούση της πρώτης επίθεσης ήταν εξαιρετικά βίαιη κυρίως λόγω των βομβών Ναπάλμ από τον αέρα. Σε όλη τη διάρκεια των βομβαρδισμών χωνόμαστε μέσα σε χωμάτινα ορύγματα και μόλις οι Τούρκοι έφθαναν σε απόσταση βολής τους χτυπούσαμε με φονικό πυρ.

Όλη η Κύπρος έπεφτε από την άνευ αντιστάσεως προέλαση των Τούρκων και στην ΕΛΔΥΚ η καλύτερη Τουρκική δύναμη δεν είχε προχωρήσει ούτε μέτρο. Ενώ οι επιθέσεις διαδέχονταν η μια την άλλη χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Πρωί πρωί της Παναγίας οι Τούρκοι αναμένονται αλλά δε φαίνονται πουθενά. Οι φήμες έλεγαν ότι έγινε ανακωχή. Όμως κατά τις 11.00 η ώρα οι Τούρκοι με ξαφνικό και συντονισμένο πυρ επιτέθηκαν ξανά κατά των ΕΛΔΥΚάριων. Παρά τις λυσσώδεις επιθέσεις μιας ολόκληρης μέρας, η ΕΛΔΥΚ δεν πέφτει. Το πιο σημαντικό όμως είναι οι απώλειες, αφού η πεδιάδα είχε στρωθεί με τα κορμιά των Τούρκων στρατιωτών. Οι απώλειες της ΕΛΔΥΚ είναι μικρές και όσο προχωρεί ο πόλεμος είναι ακόμα μικρότερες λόγω της εμπειρίας των μαχητών...

Όταν άρχισε να σκοτεινιάζει της Παναγίας για πρώτη φορά το πυροβολικό των Τούρκων σταμάτησε. Για μας η νύχτα ήταν λυτρωμός από την αεροπορία και εκείνο το καταραμένο όλπο που λέγεται όλμος. Με την κατάσταση στην ΕΛΔΥΚ άρχισαν πλέον να ασχολούνται Τούρκοι, Έλληνες, ΟΗΕδες μη μπορώντας να εξηγήσουν τα συμβαίνοντα μέσα σε μια γενική κατάρρευση. Ακόμα και ο Στρατηγός της εισβολής ΝΤΕΜΙΡΕΛ το μνημονεύει. Έτσι φθάσαμε στην αποφράδα ημέρα της 16ης Αυγούστου.

Αυτή η μέρα δεν μπορεί να περιγραφεί με τίποτα. Ήταν μια μέρα που άνοιξαν οι πύλες της κολάσεως. Ενίσχυση δεν ερχότανε, αλλά και ο απεγκλωβισμός των ΕΛΔΥΚάριων δεν απασχολούσε κανέναν!

Πίστευαν ότι τελικά δεν θα ζούσαμε κανέναν.

Η τουρκική επίθεση άρχισε με το σύνολο των δυνάμεων της και των πυρών. Τα άρματα άρχισαν να καβαλούν τα ορύγματα και εκεί έγινε μάχη σώμα προς άρμα. Οπότε άρχισαν και οι απώλειες.

Τι θαύμα και πάλι! Οι 300 ΕΛΔΥΚάριοι κράτησαν και δε χάσανε το Στρατόπεδο ώσπου ήρθε η διαταγή στις 13.45 από τον Υποδιοικητή και Στρατοπεδάρχη Σταυρόπουλο Παναγιώτη για οπισθοχώρηση. Οπισθοχώρηση βέβαια την ημέρα είναι ένας θάνατος. Πράγματι κινηθήκαμε προς τα πίσω στη Σχολή Γρηγορίου με σκοπό να απεγκλωβιστούμε από τους Τούρκους.

Μερικοί δεν ειδοποιήθηκαν εγκαίρως για την οπισθοχώρηση και έμειναν εκεί, πολεμώντας, πέφτοντας νεκροί ή συλλαμβανόμενοι τραυματίες από τους Τούρκους. Μεταξύ αυτών και ο γίγαντας του 4ου Λόχου Ανθ/της Κέντρας Κ. με τη Διμοιρία του.

Τότε άρχισαν και οι πολύ μεγάλες απώλειες. Όσοι σωθήκαμε μπήκαμε κατά τις 18.00 στις γραμμές μας, οπότε έγινε και ανακωχή.

ΣΧΟΛΙΑ

Αυτοί οι ήρωες και όλοι οι υπόλοιποι που καταφέραμε και επιβιώσαμε πιστεύουμε ότι πράξαμε στο ακέραιο το καθήκον μας απέναντι στην πατρίδα. Η πατρίδα όμως όλα αυτά τα χρόνια έλαμψε και εξακολουθεί να λάμπει δια της απουσίας της.

Στην πατρίδα μας την Ελλάδα, όμως, όλα μπορεί να συμβούν. Το τι υπεστήκαμε από την πρώτη στιγμή που πατήσαμε το πόδι μας επιστρέφοντας στην Ελλάδα από την φρίκη και την αγριότητα του πολέμου, με νωπές τις μνήμες της αθλιότητας και τα βιώματα μας, δεν περιγράφεται. Περιμέναμε από την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία να μας καλέσουν κάποια στιγμή όταν ηρεμήσουν τα πράγματα και να μας δώσουν να καταλάβουμε ότι η πολιτεία αναγνωρίζει των αγώνα μας, την προσφορά μας και ότι μας τιμούν σαν ήρωες πολέμου. Αντ' αυτών όμως εισπράξαμε αδιαφορία, εγκατάλειψη, κλειστές πόρτες, περιφρόνηση και βέβαια το στίγμα του Χουντικού. Λες και εμείς οι Έφεδροι που μας έστειλε στην Κύπρο η ίδια μας η Πατρίδα για να την υπηρετήσουμε οργανώσαμε και κάναμε το Πραξικόπημα! Βέβαια, αν ανατρέξουμε στην Ιστορία μας θα θυμηθούμε το τέλος του Αθηναίου Ναυάρχου Θεμιστοκλή, νικητή της ναυμαχίας της Σαλαμίνας, του Λακεδαιμόνιου αντιβασιλιά Πausανία, νικητή της μάχης των Πλαταιών, την καταδίκη σε θάνατο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, τον Ελευθέριο Βενιζέλο κλπ.

Εμείς οι μικροί και ταπεινοί γιατί να έχουμε διαφορετική αντιμετώπιση;

Η σκέψη μας καθημερινά εδώ και 34 χρόνια κάποια στιγμή του 24ώρου επιστρέφει

και περιηγείται τα πεδία του ηρωισμού και της θυσίας και συγκινούμαστε και δακρύζουμε. Η καρδιά μας όμως, σας διαβεβαιώνουμε, δεν έφυγε ποτέ από την Κύπρο μας. Βρίσκεται πάντα εκεί, για να συντροφεύει τους συμπολεμιστές μας που έγειραν στη γη της μαρτυρικής Μεγαλονήσου, και λέω έγειραν γιατί, όπως όλοι θα γνωρίζετε, οι ήρωες δεν πεθαίνουν ποτέ, αλλά γέρνουν για να ξαποστάσουν.

Επαναλαμβάνουμε ότι όλοι εμείς πράξαμε το καθήκον μας προς την πατρίδα στο ακέραιο και θεωρούμε πως μας αντιπροσωπεύει πλήρως ο παρακάτω στίχος:

Εμείς ήμασταν πάντα με τον Έκτορα

Που ήξερε πως δεν έχει ελπίδα,

Μα βγήκε από τα Τείχη και σκοτώθηκε,

Για της ψυχής του την Πατρίδα! eldyk74.gr

Πηγή:

<http://freepen.gr/2013/%CE%B7%CE%BC%CE%B5%CF%81%CE%BF%CE%BB%CF%8C%CE%8C%CE%B5%CE%BB%CE%B4%CF%85%CE%BA-1974/>